

СЕЛСКИ ДОМ

На Божан Георгиев

Сладък мирис от ланшните дюли,
стара песен на млади треви,
някой тихо в градините свиря –
цвят отронен над мене звъни...

Светла вечер легенди разправя,
празни менци сънуват вода,
а под звездната бяла жарава
чака някого пътна врата.

От полето умора се връща,
сенокоса изпращат щурци.
В коловоза към родната къща
конски тропот опъва юзди.

Селски дом сред усмихнати клони –
светла радост сред мрачните дни...
Звезден прах над мене се рони,
стара песен под стрехите спи.

Публикувано в „Напевен дъжд“ 1993 год.

ПЕНЧО ЛУНДЖЕВ